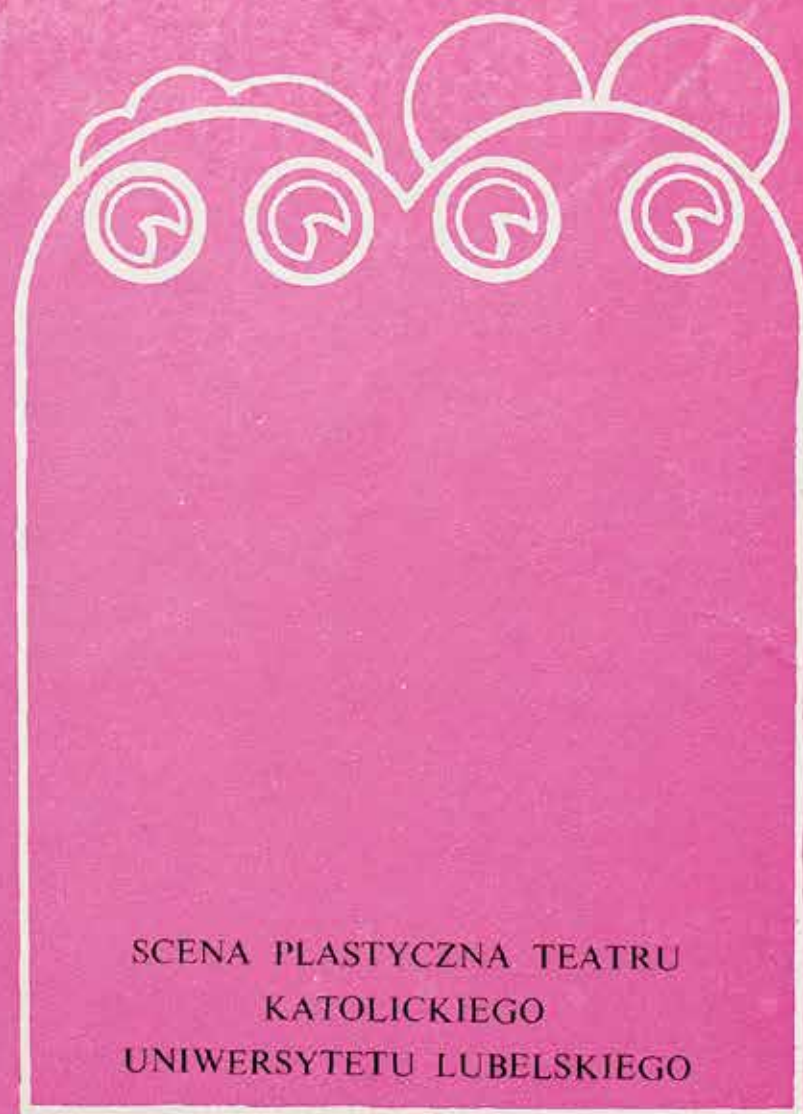

Teatralna historia „Sceny Plastycznej” rozpoczęła się w 1970 roku, kiedy to Leszek Mądzik — student historii sztuki — po wcześniejszych udanych eksperymentach teatralnych zaprezentował pierwszy spektakl „Eccce homo”. Od tego roku teatr coraz częściej przewyższał w ocenie przychodzących z zagranicy krytyków i widzów. Brał udział w: Międzynarodowym Festiwalu Teatrów Uniwersyteckich (Parma 1975), Międzynarodowym Tygodniu Teatru Amatorskiego (Londyn 1976), w Festiwalu Teatrów Eksperymentalnych (Palermo 1977 i Austria 1977), we wrocławskich Międzynarodowych Spotkaniach Teatru i Sztuki Otwartej (1978) oraz w Międzynarodowym Festiwalu Teatrów Ruchu (Budapeszt 1979), a ponadto występował w Belgii i Jugosławii.

The history of the theatre "Scena Plastyczna" started in 1970 when Leszek Mądzik — a student of history of arts at the Catholic People's University presented his first own play "Eccce Homo". Since then the theatre has performed many plays which were very warmly received by both home and foreign audiences and the critics. The theatre took part in: The Students' Theatrical Spring (Lublin 1961, 1972 and 1973), International Theatre Workshop (Scheersberg, 1974, 1979), International Festival of University Theatres (Parma, 1975), International Week of Amateur Theatre (London 1976), Festival of Experimental Theatres (Palermo, 1977 and Austria 1977), Wrocławian International Meetings of Theatre and Open Art (1978), International Festival of the Theatres of Movement (Budapest, 1979). The theatre performed in Belgium and in Yugoslavia. The most important elements of every play performed by "Scena Plastyczna" are: music-functioning as commentary, requisites, actor (who is often a requisite), space and movement.

Театральная история „Художественной сцены” началась в 1970 г., когда Лешек Мандзик, студент истории искусства Люблинского католического университета, после удачных сценических экспериментов, показал первую собственную премьеру „Ессе homo”. С того времени театр показал ряд представлений, признанных не только отечественной, но и зарубежной публикой и театральной критикой. Принимал участие в Студенческой театральной весне (Люблин 1961, 72 и 73), Международной театральной лаборатории (Шерсберг 1974, 79), Международном фестивале университетских театров (Парма 1975), Международной неделе любительского театра (Лондон 1976), Фестивале экспериментальных театров (Палермо 1977 и Австрия 1977), во вrocławских Международных встречах театра и открытого искусства (1978), а также в Международном фестивале театров жеста в Будапеште (1979). Кроме того выступал в Бельгии и Югославии.

Bielskie Zakłady Graficzne, zam. 1429/A/82 — 700 B-19

SCENA PLASTYCZNA TEATRU
KATOLICKIEGO
UNIwersYTETU LUBELSKIEGO

(impieza towarzysząca)

LUBLIN

POLAND

SCENA PLASTYCZNA TEATRU LUBLIN

LUBLIN

POLSKA

Dyrekcja i kierownictwo artystyczne: Leszek MĄDZIK
Management and artistic management

Leszek Mądzik

WILGOĆ
MOISTURE
СЫРОСТЬ

W „Wilgoci”, spektaklu będącym „dramatem zniszczonego człowieka”, nie pada ani jedno słowo, a na tonującej w głębi półmroku scenie ani na chwilę nie pojawia się aktor. Dramaturgia spektaklu prowadzi od początkowych sekwencji srywania kolejnych masek (...) z twarzy ludzi (...) poprzez przygotowaną scenę „podniesienia kurtyny w górę”, ale tylko fragmentarycznie. Dopiero później ukazuje a raczej obnaża małe kukielki ludzkie (...). Głęboką przeżył puentuje finał; z zupełnie ciemnego stopniowo wylania się przed widzami jak gąbki kałuża dziewczyny zawieszona na drążku, jak mokra szmatka bielizny. Z niej to spływa owa „wilgość”, ślad po „wypraniu” człowieka (...) (fragment recenzji J. Siedleckiego „Wilgość”, „Projekt” 2/79).

In "Moisture" — a show which is "a tragedy of wasted humanity" not a single word is spoken and on a dim stage not a single actor appears. "Dramaturgy of the play leads from the beginning sequences of tearing off consecutive masks (...) from faces of people (...) through a very suggestive scene of "the rise of the curtain" but only fragmentarily. Only later it shows or rather uncovers little human puppets (...). The depth of experience is pointed in the epilogue: from a complete darkness as if a carcass of a girl gradually appears, the body is hanged on a rod, like a wet rag and "moisture" runs from it, a trace left from "washing" a man (...). (excerpt of the review of J. Siedlecki "Wilgość", "Projekt" 2/79).

W „Сыроści”, спектакле, являющемся „драмой уничтоженного человечества”, не раздаётся ни одно слово, а на тонущей в глубоком полумраке сцене ни на минутку не появляется актёр. „Драматургия спектакля идёт с начальных сцен срывания очередных масок (...) с человеческих лиц (...) через внушительную сцену „поднятия занавеса”, но только фрагментарно. Только потом показывается, а точнее обнажает, маленьких человеческих куколок (...) Глубину переживания подчёркивает главная мысль финала: из мрака постепенно выделяется перед зрителем что-то вроде туловища девушки, висящей на жерди, как мокрое бельё. Из неё стекает эта „сырость”, след после „стирки человека” (...) (фрагмент рецензии И. Седлецкого „Сырость”, „Проект”, 2/79).

Reżyser: Leszek MĄDZIK
Stage manager

Scenografia: Leszek MĄDZIK
Scenography

Muzyka: Jan KACZMAREK
Music